

Stónca a měsac.

Woswěčneho wukhadz'esě
 Hlós, kiž zemju nastac' da;
 Ale dokelž neswěč'esě
 Hlisc' swěčozwysoka:
 Dha da slwónba zrudna spase,
 Na zbudjenje wočakwase.

Dwuj pozemni ze čmu z bidej
 Klrniš stowo wólcowse:

„Nehso swěcy zaswěčitej

Na nebeskej swjerdžiny,

W byskaj čas roždžity sudžatej

A wo zemju wobknežatej:

Sdaso, stónco zeskhadž'esě

z božkim swětlom wobdaso;

Wěnowšich barbow porjeńs'esě

Deho jasne wobličo.

Lenja zawyska, zo može

čela ptođič' nětk a rōžč.

Póda stejí swěcow družka,

Nespokojna, zawrtana,

Dokelž njese seje pruka

Zasna lak, kaj stónkowa.

Samapri sebi so hneŭwa,

zo nrej swěnja nastac' směta.